

ЧУДОМИР
КАЗАНЛЪШКИ АРХИВ

chitanka.info

Както споменахме на друго място във вестника, като се надвесила четата на Хаджи Димитър над с. Шипка, двамата четници шипчани Ст. Орешков и Хр. Патрев с разрешение от войводата слезли в селото, за да разузнаят и ако могат, да вземат лекарства и провизии и да настигнат другарите си или на Бедек, или на Агликина поляна. Двата юнаци обаче са били предадени от своите съселяни и уловени живи. Стефан е бил предаден според Хр. Милев от братовчеда си Леко Василев. В началото е бил изпратен на следствие в Казанлък, след това повърнат през Шипка в Габрово и Търново, където били закарани и другите четници нашенци, Христо Милев (Енъкът), Кръстьо Минков и др. Не след много нещастните въстаници били върнати обратно в Казанлък, за да бъдат обесени. На 26 юли из казанлъшките улици се забелязвало необикновено оживление. Заптията от ранна сутрин приготвявали бесилка на върбата на Кюлбокрук. Около лобното място се струпали много любопитни, предимно цигани, които питали Куртчи Османа:

— А бе, аго ефендим, за кого са тези бесилки?

— За кючук Истефан Шипка хайдуту — отговарял Куртчиат.

След като извадили осъдените на последен „истиндак“, подкарали ги към площада. Тук Стефан Орешков е показал голямо самообладание и смелост. Първом помолил турците да не бесят другаря му Хр. Патрева, понеже го бил уж насила накарал да участвува в делото. Турците повярвали и спрели обесването на Христо. След това гордо се покачил на бесилката и държал прочувствена реч. „Не плачете, братя — обърнал се той към българите, — аз не съм ни убивал, ни крал, а съм се борил за свободата на милото отечество! Сбогом, драги сестри и брате Христо!“ И като прекрачил въжето, метнал го на шията си и увиснал мъртъв...

В архивите на музея при дружината попадна едно писмо, намерено из книжата на турското училище, за което споменаваме в този брой, със следното съдържание:

От хайдутите, които са минали отсреща (Румъния) с мисълта да бунтуват населението, и от задържаните, осъдени на смърт, изпраща ви се казанлъчанина, на име Стефан, за да се обеси на видно място.

23 юлий 1868 год.

Митхад

Така е завършил земните си дни един от рядко храбрите герои
нашенци Стефан Орешков от Шипка.

(Из ръкописите на писателя.)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.